ګلابۍ ټالنده

د پسرلی د نرمو وړانګو خوږه

د زړه په ژبی ناسته ده

د ګلابی تالنده

په تنهایی باندی برلاسه ده

د سپینو هیلی ګانو سندرۍ

د شنوځانګو

د پریکیدلو غږ

د غورځیدلی خوله

سنګار ده

مړاویتوب

دباغ د زاړو رنګونو

په بیوګرافی کی راز دی

دشنه آسمان سری وریځی

زما سر پوری رنځیږی

څاڅکی په څاڅکی

دا دوه دیرش

په یو وار لاهو کیږی

دا ګلابی تالنده

د رڼا په زوریدلی باغ کی

لکه آزادی

لکه بربادی

دشنی ځانګو او پریکیدلو غږ سره الوزی

الوزی

الوزی

تر سری رنځیدلی وریځی پوری

موری

خوری

زیږو زولانو سره په کور بې ؟

لیمه فرهود

۲۱ مارچ ۲۰۱۱